

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 4.

Vydána dne 8. ledna 1924.

Obsah: (6.—9.) **6.** Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon ze dne 8. dubna 1920, čís. 309 Sb. z. a n., o dávce z majetku a z přírůstku na majetku. — **7.** Zákon o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel. — **8.** Zákon o trestnom pojednávání konanom podľa trestného poriadku, zák. čl. XXXIII z r. 1896, proti nepřítomným osobám. — **9.** Zákon, kterým se upravuje výroba, prodej a přechovávání radiotelegrafních a radiotelefonních zařízení, jakož i dovoz jejich z ciziny.

6.

Zákon ze dne 21. prosince 1923,

kterým se mění a doplňuje zákon ze dne 8. dubna 1920, čís. 309 Sb. z. a n., o dávce z majetku a z přírůstku na majetku.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

§ 1.

Dávka z majetku, jakož i dávka z přírůstku na majetku podle zákona ze dne 8. dubna 1920, čís. 309 Sb. z. a n., zmenšuje se o 50%, nepřesahuje-li konečné jmění (základna pro dávku z majetku) 50.000 Kč.

§ 2.

(1) Dávka z přírůstku na majetku, vypadající z přírůstku dávkou povinného, zmenšuje se při počátečním jmění

	do	50.000 Kč	o 50%
od	50.001 Kč	„	100.000 „ „ 45%
„	100.001 „	„	200.000 „ „ 40%
„	200.001 „	„	300.000 „ „ 35%
„	300.001 „	„	400.000 „ „ 30%
„	400.001 „	„	500.000 „ „ 25%
„	500.001 „	„	600.000 „ „ 20%
„	600.001 „	„	700.000 „ „ 15%
„	700.001 „	„	800.000 „ „ 10%
„	800.001 „	„	1.000.000 „ „ 5%

(2) Sleva podle odst. 1. jest vyloučena v případech uvedených v §u 1.

§ 3.

Slevy uvedené v §u 2 nejsou přípustny, činí-li dávkou povinný přírůstek na majetku více než 200% počátečního jmění.

§ 4.

(1) Platební rozkazy, které byly již doručeny, opraví se, pokud nevyhovují ustanovení §u 1 až 3, z moci úřední zvláštním vyrozuměním, proti němuž lze podati stížnost do 30 dnů, počínajíc dnem, jež následuje po dni, kdy bylo doručeno vyrozumění, zemskému finančnímu úřadu, jež rozhodne s platností konečnou.

(2) Kde platební rozkaz dosud doručen nebyl, vezme se na ustanovení §u 1 až 3 z povinnosti úřední zřetel.

§ 5.

(1) Zemský finanční úřad může na žádost strany ve výjimečných případech povolití přiměřenou, částečnou slevu na dávce z majetku, nebo na dávce z přírůstku na majetku, nebo na obou, je-li vážné nebezpečí, že by zapravení dávky mohlo ohrozit poplatníka v jeho hospodářském podnikání, nebo ve výživě, nebo ve výživě jeho rodiny.

(2) O stížnostech, kteréž podati jest do 30 dnů, počínajíc dnem, jež následuje po dni, kdy bylo doručeno vyrozumění, rozhoduje ministerstvo financí.

§ 6.

(1) Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí pravoplatně předepsaná v Čechách podle řádu o zemské a obecní dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí (příl. 2. čís. patentu ze dne 29. prosince 1915, čís. 83 čes. z. z.), na Moravě podle zemského zákona o dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí (zákon ze dne 26. prosince 1914, čís. 18 mor. z. z. z r. 1915) a ve Slezsku podle zemského zákona o dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí (zákon ze dne 2. května 1913, čís. 35 slez. z. z.) a příslušných prováděcích nařízení, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi podle příslušných statutů jednotlivých měst s právem municipálním nebo s regulovaným magistrátem, při úplatných převodech s rodičů na děti, též nevlastní, přisvojené a nemanželské nebo jejich potomky, jakož i na osoby s nimi svazkem manželským spojené nebo manželství uzavírající, dále při úplatných převodech mezi manželi a snoubenci pod podmínkou, že sňatek bude uzavřen, odečítá se k žádosti poplatníkově, podané do 90 dnů po účinnosti tohoto zákona, od dávky z přírůstku na majetku, připadající podle §§ 20 a násl. zákona ze dne 8. dubna 1920, čís. 309 Sb. z. a n., na přírůstek na dotčené nemovitosti zjištěný, jde-li o takové převody, uskutečněné v době od 28. října 1918 do 4. října 1920 včetně.

(2) V takových případech tedy platiti jest pouze tu částku dávky z přírůstku na majetku, o kterou jest tato dávka vyšší, než pravoplatně předepsaná zemská a obecní (na Slovensku a v Podkarpatské Rusi: obecní) dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Článek II.

§ 7.

(1) § 6, odst. 4., zákona ze dne 8. dubna 1920, čís. 309 Sb. z. a n., zní takto:

Ke jmění podle stavu a hodnoty dne 1. března 1919 zjištěnému připočtou se však peníze nebo jiné jmění dávce z majetku zásadně podrobené podle hodnoty jeho v čas převodu po 1. lednu 1914, jehož užito bylo k darování nebo jinakému věnování, ať bezúplatnému, ať bez přiměřené úplaty, ať jednáním zastírajícím tento způsob nabytí, pokud hodnota jednotlivě přesahuje 1000 Kč; částky do 1000 Kč se připočtou jen tehdy, dá-li se z okolností souditi na úmysl, uniknouti dávce z majetku.

(2) Uložení dávky přezkoumá se se zřetelem k ustanovení předcházejícího odstavce z povinnosti úřední.

§ 8.

(1) § 9, odst. 2., čís. 2., zákona ze dne 8. dubna 1920, čís. 309 Sb. z. a n., zní takto:

2. Práva, z nichž plynou pense a zaopatřovací požitky veškerého druhu podle §u 167, čís. 4., zákona o osobních daních, jakož i výměnky a renty všeho druhu, které jsou přímou úplatou za vykonané služby ve smyslu §u 124, čís. 5., zákona o osobních daních.

(2) Uložení dávky přezkoumá se se zřetelem k ustanovení předcházejícího odstavce z povinnosti úřední.

§ 9.

(1) § 55, odst. 1., čís. 1., zákona ze dne 8. dubna 1920, čís. 309 Sb. z. a n., zní takto:

1. Hotovými. Platbám hotovými se rovnají:

a) platby konané domácími peněžními ústavami za komitenty na vrub zvláštních účtů u Bankovního úřadu ministerstva financí, ve kteréž přeměněny byly vkladní listy těchto ústavů na zadržené bankovky, pokud se týče, pokladniční poukázky převzaté do státní správy podle zákona ze dne 6. března 1919, čís. 119 Sb. z. a n.;

b) platby podle čís. 4. tohoto paragrafu.

(2) Platby podle lit. a) a lit. b) provedené před účinností tohoto zákona zúrokuje se za podmínek a podle ustanovení §u 55, odst. 6., počínajíc dnem, kdy tento zákon nabyl účinnosti.

§ 10.

Do §u 55, odst. 4., zákona ze dne 8. dubna 1920, čís. 309 Sb. z. a n., vsune se na konec tato věta:

Dluhopisy o hypotekárních zápůjčkách, poskytnutých zemskými úvěrními ústavami k zaplacení dávky, jejich zápis do veřejných knih a příslušné výrazné kvitance jsou poplatku prosty; ministr financí ustanoví a příslušným zemským úvěrním ústavům oznámí podmínky, za nichž lze uznati, že byly zápůjčky poskytnuty k zaplacení dávky z majetku a z přírůstku na majetku.

§ 11.

Do §u 55, odst. 7., zákona ze dne 8. dubna 1920, čís. 309 Sb. z. a n., vsune se na konec tato věta:

Byla-li zapravena počáteční splátka 15% a první tři pololetní splátky na dávku (§ 55, odst. 2.) nejpozději v čas splatnosti poslední z nich, anebo, prošla-li již její lhůta splatnosti, nejdéle do 60 dnů po vyhlášení tohoto zákona, bude co do vymáhání a počítání úroků z prodlení ze čtvrté a páté splátky postupováno tak, jakoby tyto splátky byly včas zapraveny; zbytek vyplývající po zapravení výše uvedené 15%ní a tří pololetních splátek rozdělí se pak na pět pololetních lhůt ode dne splatnosti šesté pololetní splátky (§ 55, odst. 2.) počínajíc. Úroky podle § 55, odst. 6., nepřísluší za dobu od třetí do šesté lhůty.

§ 12.

§ 55, odst. 10., zákona ze dne 8. dubna 1920, čís. 309 Sb. z. a n., zní takto:

V záležitostech placení dávky způsobem uvedeným v §u 55, odst. 1., čís. 1. až 4., rozhodují o nárocích stran v prvé stolici berní správy (finanční ředitelství) a o stížnostech s konečnou platností zemské finanční úřady.

§ 13.

§ 63, čís. 7., odst. 2., zákona ze dne 8. dubna 1920, čís. 309 Sb. z. a n., se zrušuje; úroky z prodlení činí tudíž, počínajíc dnem, kdy tento zákon nabyl účinnosti, tolik, kolik činí úroky z prodlení u přímých daní.

Článek III.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem prohlášení, působí však, vyjímajíc ustanovení §§ 9, 10 a 13, od počátku účinnosti zákona ze dne 8. dubna 1920, čís. 309 Sb. z. a n.; provedením zákona pověřuje se ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Bečka v. r.

7.

Zákon ze dne 14. prosince 1923

o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

HLAVA PRVNÍ.

Ochrana československé měny.

§ 1.

(1) Kdo bez hospodářské potřeby nebo nad její míru kupuje cizí platidla a drahé kovy za domácí platidla nebo tato prodává za cizí platidla a drahé kovy, trestá se za přečin tuhým vězením od šesti měsíců do dvou let.

(2) Stejně trestá se, kdo při právním jednání, jehož předmětem jsou platidla tuzemská nebo cizozemská nebo drahé kovy, jedná způsobem, o němž musel podle svého povolání, vědomostí nebo zkušeností poznati, že může škoditi československé měně.

(3) Kdo se činů uvedených v předchozích odstavcích dopustí v úmyslu, aby poškodil československou měnu, trestá se za zločin těžkým žalářem od jednoho do pěti let.

(4) Vedle trestu na svobodě může býti uložen podle majetkových poměrů obviněného trest peněžitý od 1.000 Kč do 1.000.000 Kč.

§ 2.

Vláda se zmocňuje, aby nařízením

1. upravila obchod s cizozemskými platidly a drahými kovy,

2. stanovila předpisy pro dovoz i vývoz drahých kovů a cizozemských i československých platidel a jich poukazy do ciziny,

3. vydala bližší ustanovení o poskytování úvěrů do ciziny a nabývání úvěrů z ciziny, jakož i o nakládání s platidly a úhradami z ciziny došlými,

4. určila, do kdy a jakým způsobem jsou ústavy a firmy oprávněné přijímatí peněžní vklady povinny, veškeré u nich v cizích hodnotách uložené úsporné vklady likvidovati, a jak mají s likvidačními přebytky naložiti.

§ 3.

Přestupky nařízení vydaných podle § 2 tohoto zákona trestají se, není-li čin přísněji trestný, pokutou od 100 Kč do 500.000 Kč, na jejíž místo nastoupí, není-li dobytna, vězení od dvaceti čtyř hodin do tří měsíců.

HLAVA DRUHÁ.

Ochrana oběhu zákonných platidel.

§ 4.

(1) Kdo neprávem zhotoví nebo zhotoviti dá náhražky zákonných platidel, trestá se, ne-